
Fra: Uldal Anders
Sendt: 12. juli 2012 08:33
Til: Postmottak AD
Emne: Høring - NOU 2012:6 Arbeidsrettede tiltak

Arbeidsdepartementet
Pb. 8019 Dep
0030 OSLO

DERES REF.

VÅR REF.
12/4218-5

DATO
26.06.2012

Høring - NOU 2012:6 Arbeidsrettede tiltak

Vi viser til brev fra Arbeidsdepartementet (AD) 13. april 2012 hvor det bes om høringsuttalelser til NOU 2012:6 Arbeidsrettede tiltak. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (BLD) har følgende merknader:

Kap. 4 Utviklingen av arbeidsmarkedet og kjennetegn ved arbeidsinkluderingspolitikken

Regjeringen legger til grunn at det hovedsakelig skal være en felles arbeidsmarkedspolitikk og felles virkemiddelsmeny som skal kunne tas i bruk for alle, gjennom mest mulig universelle løsninger. Dette gjelder også for innvandrere. Likevel viser det seg, som NOU 2012:6 fremhever, at innvandrere er en blant flere grupper som er særskilt utsatte på arbeidsmarkedet. BLD ønsker å understreke at dette stiller krav til at kvalifiseringstiltak utformes og iverksettes slik at de klarer å dekke denne gruppens særlige behov for tilførsel av kompetanse. Vi foreslår at AD trekker inn BLD i diskusjon og videre oppfølging av relevante anbefalinger fra NOU 2012:6.

Kap. 6 Brukerne av arbeidsrettede tiltak

I følge NOU 2012:6 hadde 14 prosent av deltakerne på arbeidsrettede tiltak for personer med nedsatt arbeidsevne annen landbakgrunn enn norsk i 2009. Innvandrere utgjør dermed en liten andel av deltakerne på slike tiltak. I NOU 2012:6 blir det imidlertid understreket at det kan være behov for et spesielt tilpasset opplegg for denne gruppen. Dette er et synspunkt som BLD støtter. Til tross for at det vil være individuelle behov som er mest utslagsgivende for hvilke virkemidler som skal nyttes, vet vi at innvandrere ofte har svakere kunnskaper enn andre når det gjelder norsk språk og kjennskap til det norske samfunnet og arbeidsmarked. Det er derfor nødvendig å vurdere om tiltakene for personer med nedsatt arbeidsevne har riktig innretning og om det i tilstrekkelig grad er tatt hensyn innvandreres behov og utfordringer.

Vi vil i denne sammenheng trekke paralleller til anbefalingen fra Inkluderingsutvalget (NOU 2011:14 - Bedre integrering), om å rette en særskilt innsats mot de gruppene som har lavest sysselsettingsgrad. Dette er en anbefaling BLD støtter. I sær ønsker vi å fremheve behovet for en styrket innsats for å øke samfunns- og yrkesdeltakelsen til kvinner med innvandrerbakgrunn som kan kategoriseres som inaktive eller yrkespassive.

Kap 14 Roller og ansvarsdeling mellom Arbeids- og velferdsetaten, tiltaksbedrifter og andre aktører

Avslutningsvis i dette kapittelet drøftes koordineringen av tjenester mellom arbeidsmarkedsmyndighetene og utdannings- og helsemyndighetene. I tillegg til disse aktørene ønsker BLD å gjøre oppmerksom på at en styrket satsing på kvalifisering og tilrettelagte arbeidsmarkedstiltak også vil bero på samarbeid og koordinering av innsats mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunen. Av kommunale aktører vil det særlig være relevant å trekke inn enheter med ansvar for forvaltning av introduksjonsordningen og Voksenopplæringen. Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) vil også være en sentral samarbeidsaktør.

Kap 17 Konklusjoner og alternative modeller

Gjennomgangen av relevante evalueringer i NOU 2012:6 viser at det ikke er tilstrekkelig grunnlag for å trekke sikre konklusjoner om hvilke tiltak det er som har mest effekt for overgang til ordinært arbeid. Det blir likevel fremstilt en tendens om at de tiltakene som er knyttet opp mot ordinært arbeidsliv vurderes som mest effektive. BLD støtter en utvikling hvor ordinære virksomheter brukes som arena for jobbforberedelse og trening.

Også sett i et inkluderings- og normaliseringsperspektiv kan dette være gunstig. Men spesielt når det gjelder tidsubestemte/varige tiltak (VTA m.fl.) må en legge vekt ikke bare på tilpassing og oppfølging i selve arbeidssituasjonen men også, i samarbeid med andre ansatte og bedriftsledelsen, legge opp til at tiltaksdeltakerne også blir inkludert i det sosiale miljøet på arbeidsplassen. Segregerte tiltak innen vanlige bedrifter er neppe noe godt tilbud.

Tilbakemeldingene på de regionale konferansene om politikken for mennesker med utviklingshemming har vært entydige på at det trenges flere VTA- plasser. Alternativene til VTA for de som ikke kan få vanlige jobber er dårlige. Det ene er kommunale dagtilbud som ikke er produksjonsrettede. I følge ASVLs presentasjon på de regionale konferansene er dette både dyrere og dårligere tilbud enn VTA. Det andre alternativet er for mange fullstendig arbeidsløshet. BLD imøteser derfor varslet rapport om behovet for tiltaksplasser i VTA til sommeren. Videre støtter BLD utvalgets anbefaling om at man på bakgrunn av rapporten vurderer om flere brukere som er i kommunale dagsentre bør få et tilbud om plass i VTA.

BLD mener det problematiske med utredningen er at den presenterer hele tre alternative modeller for videre utvikling av tiltakene. Vi mener derfor at AD bør legge til rette for en større grad av utprøving og resultatvurdering av de ulike modellene. Etter en utprøvsperiode vil en forhåpentligvis kunne lande på et mindre antall ordninger som samlet kan gi gode tilbud til brukere både med midlertidige, varige, enkle og sammensatte bistandsbehov.

Med hilsen

Lars Audun Granly (e.f.)

Anders Udal

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.